

کنگره مؤسس حزب کمونیست کارگری کردستان با موفقیت پایان یافت

کنگره مؤسس حزب کمونیست کارگری کردستان عراق در تاریخ ۱۵ مارس ۲۰۰۸ با شرکت نمایندگان تشکیلات های شهر و شهرکهای کردستان و با شرکت هیئتی از رفقای حزب کمونیست کارگری عراق که عبارت بودند از ریووار احمد دبیر کمیته مرکزی و محمد عزیز عضو دفتر سیاسی و با شرکت اسد گلچینی نماینده حزب کمونیست کارگری ایران- حکمتیست و عده ای مهمان کار خود را آغاز کرد.

ابتدا کنگره با سرود انترناسیونال و یک دقیقه سکوت به یاد جانباختگان راه سوسیالیسم و یک دنیای بهتر کار خود را آغاز کرد و سپس عثمان حاج معروف در سخنرانی افتتاحیه به زمینه های سیاسی و اجتماعی ای که باعث تشکیل یک حزب کمونیست کارگری در کردستان شده است، اشاره کرد و رهایی جامعه کردستان را از این بی افقی و هرج و مرج سیاسی و حاکمیت جریانات مسلح را از وظایف محوری این حزب دانست.

سپس ریووار احمد دبیر کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری عراق در سخنرانی خود به نحو همه جانبه نیاز جامعه کردستان را به یک حزب کمونیستی، رادیکال و مارکسیست برشمرد و به ویژگیهای این حزب اشاره کرد. بعد از آن پیام حزب کمونیست کارگری حکمتیست از طرف رفیق زمانکو عزیز قرائت شد. به دنبال، گزارش کمیته برگزاری کنگره مؤسس ارائه شد و سپس کنگره از طرف نمایندگان رسمیت یافت. آیین نامه کنگره و دستور جلسات پیشنهادی به کنگره بعد از اصلاحات جزئی مورد تصویب قرار گرفت که عبارت بودند از

- ۱- بیانیه پیشنهادی تاسیس حزب
- ۲- قرار در مورد عضویت در کمیته مرکزی
- ۳- برنامه حزب
- ۴- اساسنامه و موازین داخلی تشکیلاتهای حزب
- ۵- منشور استقلال کردستان

صفحه ۴

دیدار هفته در تلویزیون پرتو

کوروش مدرسی

جنگ در بصره و آخوند های تبت

پرتو: جنگ در جنوب عراق و درگیری نیروهای مقتدا صدر و بخشا نیروهائی که وابستگی شان کاملا معلوم و مشخص نیست، با ارتش عراق، بحث هائی را دامن زد. اگر دولت ملکی دولتی شیعه است، چرا با مقتدا صدر دعوا دارد؟ در این وسط آمریکا طرف کیست؟ شما فکر می کنید مسئله و دعوا بر سر چیست؟

کوروش مدرسی: جنگ بخشی از پروسه یک سره کردن قدرت در عراق است. اینها دولت به معنای متعارف نیستند. همه اینها دارو دسته هایی هستند که بر خانه و زندگی مردم عراق خیمه زده اند و دارند استفاده خودشان را می کنند. دعوا در بصره بر سر قدرت و بر سر نفت است. اینکه یک طرف این دعوا به اصطلاح ارتش عراق است به این معنی است که یک طرف جنگ مالکی و جناح وابسته به آن است که می خواهد کاملا بر جنوب عراق حاکم شود. و جمع دیگر شان دارد به منفعت اش لطمه می خورد که امثال ارتش مهدی و مقتدا صدر از آن جمله اند. به هر حال دعوا بر سر قدرت است.

صفحه ۳

اعتصابات کارگری وسیع و معضل حل نشده شکل کارگری

بخش دوم: رفرمیسم و کمونیسم در جنبش کارگری

در شماره قبل نشریه بر این معضل پایه ای طبقه کارگر ایران یعنی دستیابی به تشکل توده ای پرداختم و نوشتم " اگر یک ناظر خارجی، یک فعال کارگری از خارج از ایران اتفاقات و اعتراضات و اعتصابات کارگری ایران را دنبال کند، دچار تعجب خواهد شد که چگونه در کشوری اعتراضات و اعتصابات کارگری با وسعت ادامه مییابد، اما تشکل یابی کارگران هنوز در مرحله مقدماتی آن قرار دارد و هنوز چشم انداز فوری برای ایجاد تشکل کارگری وجود ندارد." شکی نیست که یک شرط اساسی برای پیشروی مبارزات جاری کارگری برپائی تشکلهای توده ای کارگری است و این یک تلاش دائمی و فراگیر در میان توده های کارگر و یک وجه جنبش کارگری در همه حالات است. این تلاش دائمی و فراگیر بطور دائم مورد سرکوب رژیم اسلامی قرار دارد. سرکوب هر اعتصاب و اعتراض کارگری همچنین سرکوب این تلاش و خواست دائمی توده های کارگر است. مسئله این نیست که جمهوری اسلامی

صفحه ۵

اطلاعیه پایانی پلنوم دهم کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری حکمتیست	صفحه ۲
پیام حزب حکمتیست به کنگره مؤسس حزب کمونیست کارگری کردستان	صفحه ۶

ضمیمه پرتو
ویژه پلنوم دهم کمیته مرکزی حزب حکمتیست بزودی منتشر میشود

ساعات پخش تلویزیون پرتو
۸:۳۰ تا ۹:۳۰ هر شب به وقت تهران
تکرار: روز بعد ۲ تا ۳ بعد از ظهر،
ماهواره هات برد، کانال ۶

پرتو
نشریه مزب کمونیست کارگری-
حکمتیست هر هفته دو شنبه ها منتشر
می شود
پرتو را بفوائد و به دوستان خود معرفی
کنید

زنده باد سوسیالیسم

اطلاعیه پایانی

پلنوم دهم کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری حکمتیست

پلنوم دهم کمیته مرکزی حزب حکمتیست در روزهای جمعه، شنبه، یکشنبه و دوشنبه ۲۱، ۲۲، ۲۳ و ۲۴ مارس ۲۰۰۸ (۲، ۳، ۴ و ۵ فروردین ۱۳۸۷) با شرکت اکثریت قریب به اتفاق اعضا و علی‌البدل‌های کمیته مرکزی برگزار شد.

پلنوم پس از سرود انترناسیونال و یک دقیقه سکوت به یاد جانباختگان راه آزادی و سوسیالیسم رسماً وارد دستور شد.

دستور جلسات پلنوم عبارت بودند از:

- گزارش،
- جمع‌بندی از فعالیت این دوره حزب،
- مصاف‌ها و مسیر آینده کار ما،
- اوضاع سیاسی ایران: مولفه‌های جدید
- رهبری حزب، یک نگاه استراتژیک
- افق و چشم‌انداز استراتژیک حزب
- کنگره ۳ حزب حکمتیست
- قرار و قطعنامه‌ها
- انتخابات

بعلاوه در حاشیه پلنوم سمینار کوتاهی در رابطه با مبانی یک سیاست اصولی و عمومی در برخورد به پیوستن احتمالی احزاب دیگر به حزب حکمتیست برگزار گردید.

در مبحث گزارش ابتدا کورش مدرسی گزارشی از فعالیتهای حزب از پلنوم ۹ تا کنون و موقعیت کنونی حزب را به پلنوم ارائه داد. دبیر کمیته مرکزی در این بخش به عرصه‌های مختلف فعالیت حزب پرداخت و نقش حزب حکمتیست در این دوره و کارکرد و تأثیر آن بر فضای سیاسی جامعه ایران را مورد بررسی قرار داد. در ادامه فاتح شیخ رئیس دفتر سیاسی حزب گزارشی در مورد کارکرد این دوره حزب و نقش مهم و مثبت آن و در تأیید گزارش دبیر کمیته مرکزی تقدیم پلنوم کرد.

بدنبال، مسئولین عرصه‌های مختلف: دبیر اجرایی حزب، دبیران تشکیلات و تبلیغات، دبیران کمیته‌های کل کشور، تشکیلات خارج، کردستان و تلویزیون پرتو و نشریه کمونیست در تکمیل گزارش و طرح مسائل و کارکرد و نقش تشکیلات خود صحبت کردند.

در دستور بعدی، بهرام مدرسی دبیر کمیته کل کشور و محمود قزوینی عضو این کمیته به طور ویژه در مورد کارکرد تشکیلات ایران ما در این دوره و جمع‌بندی از فعالیت‌های حزب در داخل کشور و اقدامات در دستور این کمیته گزارشی تفصیلی تقدیم پلنوم کردند. سپس اسد گلچینی و صالح سرداری دبیر و معاون کمیته کردستان گزارش تفصیلی از کارکرد این دوره تشکیلات کردستان حزب، اقدامات تاکتونی، مصاف‌ها و موانع و راه مقابله به آنها را به اطلاع پلنوم رساندند.

اعضا کمیته مرکزی بحث‌های بسیار عمیق و پرشوری در مورد موقعیت کمونیسم در جامعه ایران، پیشروی‌ها و چگونگی عروج کمونیسم و توده‌ای کردن حزب، تبدیل حزب به یک نیروی موثر و یک سازمان وسیع و توده‌ای، راه و نقشه متحد کردن طبقه کارگر، به میدان آوردن آن و عروج کمونیسم به عنوان یک نیروی توده‌ای و قدرتمند، کردند و از زوایای مختلف فعالیتهای حزب، در عرصه‌های مختلف، را مورد تجزیه و تحلیل قرار دادند.

در مبحث اوضاع سیاسی ایران، ابتدا رحمان حسین زاده به مولفه‌های اصلی در اوضاع سیاسی ایران و توازن قوای میان جمهوری اسلامی و مردم و عروج جنبش آزادیخواهانه و برابری طلبانه مردم ایران در این اوضاع پرداخت. بدنبال پلنوم به تفصیل بر جوانب مختلف و فاکتورهای اصلی و تعیین‌کننده در اوضاع سیاسی ایران انگشت گذاشت. پلنوم تأثیر عوامل جدید در اوضاع سیاسی ایران، شکست ناسیونالیسم پرو غرب و بازتاب آن بر توازن قوا میان مردم و جمهوری اسلامی و همچنین عروج جنبش آزادیخواهانه مردم ایران مورد بحث قرار داد. پلنوم در این بحث بعلاوه مولفه‌های اصلی تغییر توازن به نفع طبقه کارگر و مردم زحمتکش و ایجاد صفی محکم و مصمم از کمونیستها را مورد بررسی قرار داد.

در بحث رهبری حزب، یک نگاه استراتژیک، کورش مدرسی به طور ویژه مسائلی که رهبری حزب در نتیجه رشد حزب در ایران با آن روبروست و راهکارهای شکل دادن به یک رهبری متناسب با موقعیت امروز حزب در میان مدت و طولانی مدت را مورد بحث قرار داد. در این بحث کورش مدرسی بر ضرورت تلاش برای تأمین یک رهبری کمونیستی و آینده‌نگر و با نقشه، از پیش یا برداشتن موانع شکل‌گیری و عروج رهبران در میان نسل جوانی که در ایران به حزب پیوسته است تأکید کرد. حاضرین از زوایای مختلف بر مهمترین مسائل در این مبحث انگشت گذاشتند.

در مبحث افق و چشم‌انداز استراتژیک حزب و رهبری آن ابتدا مظفر محمدی نکاتی در مورد اهمیت نگاه رهبری حزب از دیدی استراتژیک به آینده خود و نقش و کارکرد آن، نقشه برای پیشروی و مهمترین مسائل و مصاف‌های فرا روی حزب ارائه داد و اعضای کمیته مرکزی به تفصیل جنبه‌های مختلف این بحث را مورد تجزیه و تحلیل قرار دادند.

صفحه ۴

نه قومی، نه مذهبی، زنده باد هویت انسانی

از صفحه ۱ جنگ در بصره ....

این دعوا بر سر بهبود زندگی مردم عراق نیست. این دعوی جماعتی دزد، قاچاقچی، قداره بند، لمپن هستند و دارند به اصطلاح چوب حراج به سرنوشت مردم عراق می زنند. قرار است سر دسته دزدان معلوم شود. دست آخر روشن شود کیست که مردم عراق را خواهد چاپید!

پرتو: بحث رفتن آمریکا از عراق است، آیا طرفی که می ماند طرف سهمیه نیروهای مختلف اسلامی خواهد بود یا چیز دیگری پیش بینی می شود؟

کورش مدرسی: اینکه آمریکا چه موقع از عراق کاملا بیرون می رود را باید دید. یعنی هنوز زمان آن قطعی نیست. در هر حال عراق، بعنوان یک کشور، موقعیت نا پایداری دارد. گمان نمی کنم عراق به عنوان یک کشور در طولانی مدت بتواند به این شکل سه قسمتی به حیاتش ادامه دهد. امکانات مختلفی وجود دارد.

صرف نظر از تبدیل شدن عراق به سه کشور که ممکن است حالت پایدار تری به اوضاع بدهد، حالت با ثبات دیگر معنی اش این است که یکی از جنبش های سیاسی و اجتماعی خودش را بر کل عراق حاکم کند. و به اصطلاح مردم را در یک کشور انگره کند، و به لحاظ سیاسی سیطره اش را بر جنبش های دیگر اعمال کند. این جنبش می تواند جنبش کمونیستی طبقه کارگر باشد که هویت ملی و قومی و غیره را کنار میگذارد و آنها را در یک جامعه مدنی سکولار متحد میکند. جنبش دیگری که میتواند عراق را زیر یک پرچم دولتی یا کشوری بیاورد فاشیسم عرب (بعث یا غیر آن) است. جریان اسلامی هم بالقوه می تواند این نقش را بازی کند. در میان جنبش های موجود در عراق ناسیونالیسم کرد قادر به انجام این کار نیست. چون بنا به تعریف خود منطقه ای است.

به هر حال این بخشی از آن کشمکش است و ربطی به مردم عراق ندارد، دارد خانه و زندگی

مردم عراق تقسیم می شود بین دار و دسته های دزد و قاچاقچی که به اسم دولت و احزاب سیاسی در آنجا دارند فعالیت می کنند.

پرتو: تقریبا هفته گذشته، تظاهراتی از مردم بصره را در تلویزیون مشاهده کردیم که اعتراضات مردم بود، نسبت به نبود امنیت، به ترورها در بصره و بی توجهی ها به مردم ...

کورش مدرسی: همه این اعتراضات هست، چرا که زندگی مردم در عراق واقعا وحشتناک است. مرگ و میر بچه ها، مرگ و میر انسانهایی که بیمار می شوند، کمبود دارو، به هم ریختن سیستم آموزشی، نبودن امنیت و تبدیل شدن عراق به آن چیزی که واقعا به آن می گوئیم سناریوی سیاه، اینها روی سر مردم خراب شده است و واضح است که مردم

محمل اتحاد، اعتراض، امنیت و محمل به اصطلاح جمع شدن و در آوردن مردم از این وضعیت باشند، میتوان امیدورا بود که مردم عراق زندگی بهتری را تجربه خواهند کرد. و گرنه جریانات ارتجاعی در صف ایستاده اند و مردم را بیچاره تر خواهند کرد.

پرتو: مسئله دیگری که در همه جا انعکاس نسبتا وسیعی داشت، اعتراضات بودائیسها و مذهبی های تبت است که به عنوان دموکراسی خواهی کرده اند و ظاهرا با حمایت امریکا و از طرفی با سرکوب چین روبرو شده اند، تحلیل شما در مورد این مسئله چیست؟

کورش مدرسی: مردم در تبت مثل بقیه مردم چین، زیر دست یک دولت سرمایه داری لجام گسیخته و مستبد قرار دارند و مثل همه جا

اگر کمونیست های عراق، حزب کمونیست کارگری عراق و کنگره آزادی عراق آمادگی لازم را داشته باشند باید بتوانند سر انجام این کشمش را به نفع بشریت تمام کنند. اگر حزب کمونیست کارگری عراق و کنگره آزادی عراق بتوانند آن نقش را بازی کنند که محمل اتحاد، اعتراض، امنیت و محمل به اصطلاح جمع شدن و در آوردن مردم از این وضعیت باشند، میتوان امیدورا بود که مردم عراق زندگی بهتری را تجربه خواهند کرد. و گرنه جریانات ارتجاعی در صف ایستاده اند و مردم را بیچاره تر خواهند کرد.

مبارزه می کنند و باید مبارزه کنند و وظیفه هر کسی است که از مبارزه شان حمایت بکند.

اما مبارزه ای که امروز در تبت جریان دارد مبارزه ای است که حتی اگر مردم تبت هم نفعی و صدایی در آن داشته اند، امروز آن صدا از بین رفته و اعتراض تبدیل شده به مبارزه آخوندهای تبتی شده است! یک مشت آخوند مرتجع و سوپر ارتجاعی تبتی با دلایلی لاما که وابسته به کثیف ترین و سیاه ترین جریانات در تاریخ معاصر هستند، شروع کردند به درگیر شدن با دولت چین. اینها بن لادن های بودایی اند و نشان دادند که اگر به قدرت دست یابند، چیزی از بن لادن کم نخواهند گذاشت. و دروغ گویی و شیادی و به اصطلاح مفت خواری هایشان هزار برابر آخوندهای ایرانی

اعتراض می کنند و تلاش می کنند زندگی شان را بهتر کنند. این اعتراضات در بصره همیشه بوده. طبقه کارگر عراق بعضا دارد تکان می خورد، بخصوص در جنوب و در بصره، که از ثبات بیشتری برخوردارند. مسئله این است که مذنبیت در آن جامعه از هم پاشیده است و حتی تکلیف مبارزه برای اضافه دستمزد هم منوط به این است که شما چند تا اسلحه دارید! این منطق جامعه مدنی از هم پاشیده است.

اگر کمونیست های عراق، حزب کمونیست کارگری عراق و کنگره آزادی عراق آمادگی لازم را داشته باشند باید بتوانند سر انجام این کشمش را به نفع بشریت تمام کنند. اگر حزب کمونیست کارگری عراق و کنگره آزادی عراق بتوانند آن نقش را بازی کنند که

است. در نتیجه بنظر من باید روشن ساخت که اینها اعتراض مردم تبت برای بهبود زندگی شان را مطلقا نمایندگی نمی کنند. اینها یک جریان کاملا ارتجاعی، مذهبی، آخوند بودایی، با پشت گرمی و حمایت از سوی سازمان سیا هستند. درست مثل طالبان، منتهی لباسهایشان با یکدیگر فرق دارد، آنها موهای سرشان را بلند می کنند و اینها میتراشند، در نتیجه باید حقیقت را برای انقلابیون و طبقه کارگر چین و تبت تشریح کرد و اهمیت مبارزه متشکل و متحد طبقه کارگر را برجسته کرد. دعوی آخوندهای بودائی بخشی از کشمکش بین چین و امریکا، چین و غرب در واقع و بخصوص امریکا است. چین دارد به اصطلاح دست و پایش را دراز می کند، قدرت اقتصادی و نظامی اش را بسرعت زیاد می کند و یک پای تقسیم مجدد جهان است. غرب دارد از کارت تبت برای فشار به چین استفاده میکند. تبت نه شباهتی به مردم ویتنام دارد، نه به مردم آزادیخواه جاهایی که دارند. اعتراضی می کنند ربطی دارد. یک مشت آخوند مفت خور بودائی مرتجع، عقب مانده خودشان را کرده اند نماینده مردم تبت. این نیابت را نباید به رسمیت شناخت. باید از مبارزه طبقه کارگر آن جامعه حمایت کرد.

ضمیمه پرتو
ویژه پلنوم دهم
کمیته مرکزی حزب
حکمیست بزودی
منتشر میشود

آزادی برابری حکومت کارگری

اطلاعیه پایانی ....

یکی دیگر از دستورات پلنوم بحث کنگره سوم حزب بود. در این بحث کورش مدرسی با توجه به فرا رسیدن موعد کنگره در پائیز ۲۰۰۸، نتیجه تصمیمات کمیته رهبری حزب در مورد کنگره را به اطلاع پلنوم رساند. بعد از بحث و بررسی در مورد کنگره و اتخاذ تصمیماتی از جانب پلنوم، دفتر سیاسی و کمیته رهبری مسئول پیشبرد پروسه های عملی و اجرای تصمیمات پلنوم شدند.

در سمینار کوتاهی در رابطه با مبانی یک سیاست اصولی و عمومی در برخورد به پیوستن احتمالی احزاب دیگر به حزب حکمتیست برگزار گردید، ابتدا کورش مدرسی به موقعیت کنونی حزب، بزرگ شدن حزب و اهمیت روشن کردن موازین حزب در بر خورد به جریانات، محافل و گروههایی که بخواهند به حزب بپیوندند و همچنین مسئله پیشنهاد حزب اتحاد کمونیسم کارگری پرداخت. اعضا کمیته مرکزی به جوانب مختلف این بحث پرداخت. در مبحث انتخابات، پلنوم ابتدا کورش مدرسی را به اتفاق آراء به عنوان دبیر کمیته مرکزی انتخاب کرد. بدنبال انتخابات دفتر سیاسی برگزار شد. اعضای دفتر سیاسی منتخب پلنوم دهم عبارتند از: آذر مدرسی، اسد گلچینی، امان کفا، بهرام مدرسی، حسین مرادیگی، خالد حاج محمدی، رحمان حسین زاده، صالح سرداری، عبدالله دارابی، فاتح شیخ، کورش مدرسی، محمود قزوینی و مظفر محمدی.

پلنوم کار خود را با سخنرانی اختتامیه کورش مدرسی به پایان برد. در این سخنرانی وی یک بار دیگر بر خطیر بودن اوضاع و بر جایگاه و نقشی که حزب حکمتیست در سیاست ایران توانسته و میتواند ایفا کند و جایگاه ویژه پلنوم دهم تاکید کرد.

نشست دفتر سیاسی پس از پلنوم برگزار شد. مبحث اصلی این نشست انتخابات بود و فاتح شیخ به اتفاق آراء به عنوان رئیس دفتر سیاسی، آذر مدرسی به اتفاق آراء به عنوان معاون رئیس دفتر سیاسی و خالد حاج محمدی به اتفاق آراء به عنوان معاون دبیر کمیته مرکزی انتخاب شدند. بدنبال علاوه بر کورش مدرسی چهار نفر از اعضا دفتر سیاسی برای کمیته رهبری انتخاب شدند که عبارتند از: خالد حاج محمدی، رحمان حسین زاده، عبدالله دارابی و مظفر محمدی

پلنوم دهم حزب حکمتیست بعد از چهار روز بحث و جدل پرشور و بسیار ارزنده به کار خود پایان داد.

کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

۷ فروردین ۱۳۸۷ - ۲۶ مارس ۲۰۰۸

کنگره مؤسس ....

۶- قرارها

۷- انتخابات

بیانیه پیشنهادی اعلام موجودیت حزب کمونیست کارگری کردستان و قرار در مورد عضویت در کمیته مرکزی بعد از تغییراتی با اکثریت آراء به تصویب رسیدند و بدنبال آن اسامی کاندیدها برای انتخاب کمیته مرکزی گرفته شد و انتخابات شروع گردید.

کنگره برنامه یک دنیای بهتر را بعنوان برنامه حزب به اتفاق آراء تصویب کرد و به کمیته مرکزی منتخب ماموریت داد که در بخش پایانی آن جهت تطبیق با اوضاع کردستان در آن تغییراتی انجام دهد و در مورد بند مربوط به اساسنامه تغییراتی در آن داده شد که آن تغییرات با اکثریت آراء به تصویب رسید.

منشور استقلال کردستان یکی دیگر از دستور جلسات کنگره بود که مورد بحث و تبادل نظر قرار گرفت و کلیت آن به تصویب رسید. کنگره به کمیته مرکزی منتخب خود ماموریت داد که بعد از اصلاحات لازم آنرا منتشر نماید.

کنگره پیامهایی را خطاب به خانواده جان باختگان، طبقه کارگر کردستان و مردم کردستان، جوانان و زنان صادر کرد.

در بخش قرارها مجموعه ای قرار به تصویب رسید از جمله قراری در مورد آرم حزب که تا زمان برگزاری پلنوم دوم برای تصویب به حزب ارائه شود. کنگره به کمیته مرکزی ماموریت داد که زمینه و امکانات لازم برای ایجاد سازمان جوانان را مورد مطالعه قرار دهد و در جهت ایجاد ملزومات کار اقدام به برگزاری سمیناری در این مورد بکند. کنگره همچنین به پلنوم خود توصیه کرد که اقدامات خود را برای عملی کردن منشور استقلال کردستان ارائه دهد و انجام آنرا در دستور کار خود قرار دهد.

در پایان جلسات کنگره نتیجه انتخابات کمیته مرکزی اعلام شد و رفقا آزاد مجید، آزاد جوهر، آزاد عبدالله، آسو کمال، دشتی جمال، حسین صالح، ربیوار احمد، رمضان صابر، سامان کریم، سعید احمد، سوسن سلیم، شمال علی، شکاک عبدالستار، شهباز محمود، نوری بشیر، عبدالله محمود و عثمان حاج معروف به عضویت کمیته مرکزی و رفقا عجیبه سعید، عدنان مجید، طاهر حسن، چیا لطیف و ناسک احمد بعنوان اعضای علی البدل انتخاب شدند.

بعد از سخنرانی اختتامیه توسط عبدالله محمود، کنگره در فضایی پرشور با سرود انترناسیونال به کار خود پایان داد.

در اولین روز بعد از کنگره پلنوم اول کمیته مرکزی حزب برگزار گردید که دستور جلسات آن عبارت بودند از ۱- آرایش رهبری ۲- قرارهایی که از طرف کنگره به پلنوم محول شده بود ۳- نشریات حزب ۴- سازمان دادن تشکیلاتهای حزب، شامل کمیته شهرها در کردستان و تشکیلات خارج کشور ۵- مسئله سرنوشت کرکوک و راه حل حزب ۶- چگونگی رابطه بین حزب کمونیست کارگری عراق و حزب کمونیست کارگری کردستان ۷- موازین مالی.

در مبحث آرایش رهبری بعد از بحث و تبادل نظر همه جانبه تصمیم بر سازمان دادن رهبری جمعی و مستقر در کردستان گرفته شد. سپس رفقا عثمان حاج معروف و عبدالله محمود به اتفاق آراء بعنوان دبیر کمیته مرکزی و معاون دبیر انتخاب شدند و همزمان رفقا آزاد مجید، شمال علی، آزاد جوهر، سعید احمد و رمضان صابر بعنوان اعضای دیگر دفتر سیاسی انتخاب شدند.

کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری کردستان

۱۷ مارس ۲۰۰۸

اعتصابات کارگری ...

از شکل گیری تشکل های مستقل کارگری جلوگیری میکند و هر کجا کارگران قدمی در این راه بردارند آنها را به شدت سرکوب میکند، بلکه مسئله این است که جمهوری اسلامی در تلاش و مقابله دائمی با این گرایش و تلاش توده های کارگر برای متشکل شدن قرار دارد. شوراهای اسلامی را برای این کار سازمان دادند، قانون کار را برای این نوشتند، دستگیری و زندان و شلاق زدن رهبران و فعالین کارگری بخشا برای همین است، ایجاد و زنده نگه داشتن ترس و وحشت در دل کارگران برای دست زدن به فعالیت متشکل و مسائل متعاقب آن یعنی اخراج و زندان و... کار وزارت اطلاعات و کل رژیم اسلامی است. خنثی کردن این تلاشهای جمهوری اسلامی یک وجه دائمی فعالیت فعالین و رهبران کارگری است.

تقابل رژیم اسلامی با یک طبقه کارگر وسیع بر سر ابتدائی ترین و پایه ای ترین خواست و گرایش این طبقه نمیتواند بی پاسخ بماند و پاسخ خواهد گرفت. اما هر چه جلوتر برویم مسئله "چه پاسخی" بیشتر و آشکارتر برای فعالین و رهبران کارگری طرح میشود. در مقابل این سوال گرایشهای مختلف در جنبش کارگری پاسخهای متفاوتی میدهند. گرایش رفرمیستی که افق محدود و صنفی از مبارزه طبقه کارگر دارد، به یک تشکل نیم بند که حتی تقابل آن با مبارزات جاری و روزمره کارگران از همین الان بارز است چشم دوخته است. این افق خود را در هیات موسسان سندیکایی ایران فورموله کرده است. هیات موسسان سندیکائی و برخی از رهبران سندیکای شرکت واحد خطاب به دولت جمهوری اسلامی میگویند، اگر میخواهید اعتصابات و اعتراض کارگری خاتمه یابد به ما اجازه بدهید اتحادیه تشکیل دهیم.

آیا این افق هیات موسسان سندیکائی و کل جناح رفرمیستی در جنبش کارگری میتواند به افق کارگران ایران تبدیل شود؟ هم

اکنون این افق شانس زیادی برای جاگیر شدن در میان کارگران ندارد. اما اگر جمهوری اسلامی و طبقه سرمایه دار ایران بخواهد در مقابل مبارزات کارگران دست به عقب نشینی بزند، این جریان شانس بیشتری برای طرح خود مینماید. زیرا رژیم جمهوری اسلامی و کل طبقه سرمایه دار ایران پشت سر افق و گرایش رفرمیستی میایستند و این جریان با پشتوانه بین المللی اتحادیه ها و کل بورژوازی جهانی تلاش میکند تا جریان رادیکال درون جنبش کارگری را کنار بزند و اعتراضات کارگری را به زیر کنترل خود در آورد و کارگران را به تلاشهای بسیار محدود صنفی عادت دهد و با دامن زدن به رقابتهای صنفی در میان کارگران صفوف طبقه را بیش از پیش پراکنده سازد و طبقه کارگر را به طور واقعی زانده سیاستهای بورژوازی کند. این خطر یک خطر واقعی در جنبش کارگری ایران است.

گرایش رادیکال و کمونیستی نیز پاسخ خود را برای دستیابی کارگران به تشکل توده ای کارگران دارد. این گرایش که یک جریان نسبتاً قوی در میان کارگران است، افقش محدود به مبارزه اقتصادی طبقه کارگر نیست، اما در مبارزه اقتصادی جاری طبقه کارگر فعال است. این گفته مانیفست تعریف دقیقی از این گرایش در جنبش کارگری بدست میدهد. "کمونیستها حزب خاصی نیستند که در برابر دیگر احزاب کارگری قرار گرفته باشند.

آنها هیچگونه منافی، که از منافع کلیه پرولتارها جدا باشد ندارند. آنها اصول ویژه ای را بمیان نمیآورند که بخواهند جنبش پرولتاری را در چهارچوب آن اصول ویژه بگنجانند.

فرق کمونیستها با دیگر احزاب پرولتاری تنها در این است که از طرفی، کمونیستها در مبارزات پرولتارهای ملل گوناگون، مصالح مشترک همه پرولتاریا را صرف نظر از منافع ملیشان، در مد نظر قرار میدهند و از آن دفاع مینمایند، و از طرف دیگر در مراحل گوناگونی که مبارزه پرولتاریا و

بورژوازی طی میکند، آنان همیشه نمایندگان مصالح و منافع تمام جنبش هستند.

بدین مناسبت کمونیستها عملاً، با عزم ترین بخش احزاب کارگری همه کشورها و همیشه محرک جنبش به پیش اند؛ و اما از لحاظ تئوری، مزیت کمونیستها نسبت به بقیه توده پرولتاریا در این است که آنان به شرایط و جریان و نتایج کلی جنبش پرولتاریا پی برده اند.

نزدیکترین هدف کمونیستها همان است که دیگر احزاب پرولتاری در پی آنند، یعنی متشکل ساختن پرولتاریا بصورت یک طبقه، سرنگون ساختن سیادت بورژوازی و احراز قدرت حاکمه سیاسی پرولتاریا...."

گرایش کمونیستی در میان جنبش کارگری ایران و در مبارزه جاری روزمره امروز کارگران، نه تنها خواهان متحد شدن کارگران در مبارزه اقتصادی امروز، بلکه خواهان فراتر رفتن از آن است و منافع مشترک و کل طبقه را صرفنظر از منافع و مصالح صنفی و محدود و صرفنظر از منافع کارگران در هر لحظه نمایندگی میکند. برای همین تشکل یابی توده ای کارگران نزد این گرایش فقط پاسخی به یک گرایش در توده های کارگر و یا منافع امروز طبقه نیست، بلکه منافع کل جنبش کارگری و آینده آن را در نظر دارد. هر چند پاسخ این گرایش به مبارزات جاری کارگری نیز از قابلیت و توانائی بهتری برخوردار است. گرایش کمونیستی و رادیکال در میان کارگران در سالهای اوائل انقلاب ۵۷ با جنبش شورائی به میدان آمد و صحنه سیاسی ایران را دگرگون ساخت. امروز رهبری مبارزات روزمره و جاری طبقه کارگر و تلاش برای دستیابی طبقه به سازمانیابی توده ای یک کار دائم این جریان در درون جنبش کارگری است. ضعف این جریان در پراکندگی و حزبییت نیافتن آن است.

اگر رهبران و فعالین گرایش کمونیستی درون جنبش کارگری همچنان به موجودیت خود به صورت شبکه های محافل پراکنده ادامه دهند، نه تنها طبقه کارگر ایران را از ابراز وجود طبقه در

مقابل بورژوازی و نبرد بر سر قدرت سیاسی محروم میکنند، بلکه در مبارزات جاری کارگران دست را به رفرمیستها هم خواهند باخت. از این رو سازمانیابی حزبی فعالین کمونیست درون جنبش طبقه کارگر مانند همیشه یک وظیفه فوری و عاجل است. تشکل حزبی فعالین این گرایش باید در لحظه کنونی امکان دخالت آنها را در مبارزات جاری کارگران بالا ببرد و ظرفی برای ابراز وجود واقعی آنها در اعتراضات جاری و بر سر مسئله تشکل یابی کارگران فراهم آورد.

سازمانیابی کمونیستی فعالین و رهبران گرایش کمونیستی درون طبقه، ضمن اینکه آنها را برای رهبری مبارزات جاری کارگری آماده تر میسازد، این امکان را نیز فراهم میسازد که این فعالین و رهبران بتوانند کارگران را به عنوان یک طبقه وارد جدال سیاسی جامعه کنند. بدون سازمانیابی حزبی فعالین و رهبران کمونیست، ورود طبقه کارگر بصورت مستقل در عرصه سیاست غیر ممکن است.

برای همین کارگران کمونیست چه برای شرکت در جدال جاری بر سر دستیابی کارگران به تشکل توده ای و رهبری مبارزات اقتصادی جاری و چه برای نمایندگی کردن طبقه کارگر در عرصه سیاست و سازماندهی انقلاب کارگری، باید بیش از پیش صفوف خود را متشکل سازند. بدون سازمانیابی کمونیستی، کارگران کمونیست همه چیز را به بورژوازی میبازند.

مبارزه بر سر تشکل یابی توده ای طبقه کارگر یک عرصه مهم پیش رو برای رهبری کل طبقه توسط کارگران کمونیست است. مبارزات و اعتصابات چندین ساله به سازمانیابی بیشتر طبقه کمک کرده و زمینه را بیش از پیش برای حل این معضل فراهم ساخته است. اعتصابات وسیع دائمی چندین ساله فراخوانی به کارگران کمونیست است که به معضل تشکل توده ای طبقه به سرعت خاتمه دهند. راه را برای ابراز وجود وسیع رفرمیسم و سندیکالیسم در جنبش کارگری ببندند.

پیام حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست به کنگره موسی حزب کمونیست کارگری کردستان

رفقای عزیز، شرکت کنندگان در کنگره موسس حزب کمونیست کارگری کردستان!

تشکیل حزب کمونیست کارگری کردستان که هدف کنگره شماسست، بی شک رویداد مهمی در حیات سیاسی طبقه کارگر و در تحولات سیاسی عراق و منطقه است که بویژه مستقیماً تأثیرات جدی و پایرجائی بر جامعه کردستان و صحنه سیاست آن بجا میگذارد. این رویداد برای حزب ما، و برای همه کمونیستها در هر جای دنیا، رویدادی بسیار امیدبخش و شایان توجه و پشتگرمی جدی است. موفقیت کنگره شما و حزبی که با عزم روشن و اراده راسخ کمونیستی در آن اعلام وجود میکند، آرزوی همه ما و موفقیت بزرگ همه ماست.

رفقا!

کنگره شما در شرایطی برگزار می شود که پنج سال از لشکرکشی آمریکا و متحدانش به عراق میگذرد. در طول این زمان طولانی و پرمشقت، حیات و امنیت و معیشت روزمره مردم و ابتدائی ترین آزادیهای سیاسی و مدنی شان قربانی سناریو سیاهی بوده که اشغال آمریکا و جدال قدرت دارودسته های ارتجاع اسلامی، قومی و عشیره ای، بر آنها تحمیل کرده است. شکست استراتژی آمریکا در عراق و شکست این دارودسته های ارتجاعی اسلامی و قومی در تبدیل حاکمیت میلیشیائی و جنگ و جدال خونبارشان، به یک دولت حاکم بر آن جغرافیا، کل صحنه سیاسی عراق، از جمله کردستان را در برابر تحولات مهم و سرنوشت سازی قرار داده است. علاوه بر جنگ قدرت دارودسته های به حاکمیت رسیده، رقابت و جدال قدرت آمریکا، جمهوری اسلامی، ترکیه و دولت های عرب بر سر سهم خود از آینده سیاسی عراق و کردستان، معادلات پیچ در پیچی ایجاد کرده است که خبر از ناامن تر شدن زندگی و افزایش مشقات طبقه کارگر و توده های محروم و بیحقوق میدهد. تنها یک جنبش با پرچم آزادی و برابری و سوسیالیسم، با پرچم رهائی از اشغال و از سلطه دارودسته هایی که در سایه اشغال، بر ثروات جامعه و زندگی مردم چنگ انداخته اند، خواهد توانست به این جهنم تحمیلی پایان دهد. در دل شکافهای عمیق طبقاتی و اجتماعی، در شرایط نامشخص بودن آینده سیاسی جامعه کردستان و پایمال شدن آشکار حق اساسی مردم در تعیین سرنوشت سیاسی جامعه، تشکیل حزب کمونیست کارگری کردستان نه فقط پاسخ یک ضرورت طبقاتی همیشگی طبقه کارگر، بلکه پاسخ یک ضرورت مبرم سیاسی و اجتماعی جامعه کردستان است. جامعه ای که در خلال هفده سال اخیر و بطور ویژه تری در پنج سال اخیر بیشتر و بیشتر از بقیه بخشهای عراق فاصله گرفته است.

رفقا!

آنچه امروز از نظر سیاسی و معیشتی بر طبقه کارگر و توده مردم در عراق و کردستان می گذرد، بخشی از بساط نفرت انگیز و پر مشقتی است که نظام گنبدیده سرمایه داری، مشخصاً در این مقطع از جدال قدرتهای امپریالیست بر سر تجدید تقسیم جهان، بر گوشه و کنار دنیا حاکم کرده است. پاسخ واقعی و چاره ساز به این بربریت قرن بیست و یکم، تنها سوسیالیسم است و عامل متحقق کننده آن طبقه کارگری است که به وسعت همه جهان حضور و قدرت اجتماعی دارد و راهی برای رهائی در پیش ندارد جز اینکه تغییردهنده رادیکال وضعیت موجود باشد. حزبی که شما کنگره موسس آن را برگزار میکنید یک پرچمدار تازه نفس و پرانرژی این تغییر رادیکال در جغرافیای سیاسی کردستان است.

بار دیگر با درود به همگی شما برای کنگره تان پیروزی تمام و برای طبقه کارگر و مردم تشنه آزادی در کردستان، آزادی و رهائی کامل آرزو می کنیم.

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

۱۱ مارس ۲۰۰۸

به تلویزیون پرتو کمک مالی کنید!

تلویزیون پرتو تریبون زن، کارگر و جوان معترض، تریبون آزادیخواهی است.

کمکهای خود را میتوانید به شماره حساب زیر واریز کنید.

دارنده حساب : A.J شماره حساب: 60281719

کد بانکی: 205851 نام بانک: Barclays

زنده باد آزادی، زنده باد برابری